

[Landbrugsministeren]

læg, men jeg mener også, at organisationerne måske har lavet nogle af tingene meget besværligt administrativt.

Jeg gør opmærksom på, at organisationerne i deres brev vedrørende fortrinsstilling bl.a. foreslår, at landmanden senest et år efter jordsuppleringen skal have landbrug som hovederhverv og drive en bedrift med et arbejdsbehov på mindst 900 timer. Indtil hovederhvervskravet er opfyldt, skal erhvervelsen af suppleringsjorden gøres betinget. Den er meget, meget vanskelig at administrere, for det kan man jo først bevise efterfølgende, og man kan ikke gøre handelen endelig, før man har bevist det. Det vil sige, at der kan gå over to år, inden der kan foreligge endeligt tinglyst skøde på den handel. Det er ikke nemt at administrere den slags regler, og jeg er heller ikke sikker på, at det er hensigtsmæssigt.

Vi har selvfølgelig også måttet vurdere organisationernes forslag ud fra, at vi heller ikke skal gøre administrationen alt for besværlig. Der kan ligge nogle ideelle betragtninger bag ved at lave en indviklet administration, men det er jo altså noget, vi ofte bliver kritiseret for, når vi gør administrationen for besværlig.

Så vil jeg gerne sige til hr. Rønholt, at bopælspligten er meget vigtig for mig, og den skal fastholdes. Hvis man, som hr. Rønholt ønsker, kan se bort fra den på alle fritidslandbrug, ja, så har vi mulighed for et fjerneje, som man ikke har ønsket i Danmark. Man vil gerne have, at der bor mennesker på ejendommene. Man tømmer landdistrikterne, hvis der ikke er en bopælspligt, og man åbner også for en erhvervelse langvejs fra, som man ikke har været indstillet på tidligere.

Den pågældende landmand, der bliver talt om, kan jo afhænde jord, så han kommer ned under to hektarer, og så vil han være ude af bopælspligten.

Jeg mærkede mig i øvrigt, at også hr. Rønholt sagde, at vi skulle følge organisationernes forslag, hvorefter hr. Rønholt sagde, at forslaget vedrørende fortrinsret var *skadende* og *ydmygende*. Det er altså en væsentlig del af organisationernes forslag, så der er også lidt modstrid her.

Jeg var glad for hr. Mejdahls enighed i, at spørgsmålet om besætningsstørrelser er relevant for diskussionen om landbrugets strukturpolitik. Jeg vil også gerne takke hr. Mejdahl

for udtrykket: »måske ikke de vises sten hele vejen igennem«. Det er vel det nærmeste, regeringspartierne og jeg kan komme ros fra Venstre på dette her område.

Hr. Rahbæk Møller gjorde nogle bemærkninger om driftsselskaber, som jeg er enig i.

Hr. Svend Aage Jensen talte om samdrift og om, at dér var noget, vi skulle se på.

Ja, lad os se på de spørgsmål, der er rejst her. Jeg føler ikke, at der er rejst nogen spørgsmål, som vi ikke må kunne få en fornuftig drøftelse om i Landbrugs- og Fiskeriudvalget.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Jeg forstår landbrugsministerens bemærkning således, at lovforslaget ikke nødvendigvis er definitivt, men at der er givet tilsagn om, at det kan justeres, dersom man i udvalget kan finde fornuftige argumenter for at gøre det.

Det drejer sig blandt andet om det spørgsmål, jeg rejste for et øjeblik siden om fortrinsret. Jeg medgiver, at organisationernes forslag kræver meget administration, og det er måske heller ikke den optimale løsning. På den anden side finder jeg også, at der i bestræbelserne på at skabe harmoni mellem besætningsstørrelse og jordareal kan opstå et problem, dersom en fritidslandmand blot ønsker at erhverve et areal for rekreative formål; der bør være en eller anden form for betingelse knyttet til, at denne fortrinsret også kan gælde for fritids- og hobbylandmænd.

Jeg forstår godt, at landbrugsministeren hænger meget om bopælskravet i bestræbelsen på at hindre fjerneje; det gør Det Konservative Folkeparti også.

Så nævner landbrugsministeren som en løsning, at man jo blot kan henvise ejerne af disse ejendomme til, at de kan sælge jord fra, så ejendommen bliver mindre end 2 ha; men der findes nogle ganske få eksempler, hvor disse arealer ingen landbrugsmæssig betydning har, men hvor ejendommen alligevel er noteret som en landbrugsejendom – enten er arealerne klit, eller også er de § 3-område – og der er ingen landmænd, der har nogen landbrugsmæssig interesse i at erhverve dem, hvis de ligger i et område, hvor skovtilplantning er uønsket. Så der er nogle ganske få særlige tilfælde – et af dem er beskrevet i Jyllands-Posten i tirsdags – hvor jeg mener, at jordbrugskommissionerne